

VRTEC.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“ ::

Štev. 8.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1908.

Leto 38.

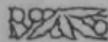
Solze na travi.

Nad polja rodovitna
večerni lega hlad,
iskreno solnce kmalu
pripluje na zapad.

Težko od zlatih žarkov
se trave jočijo . . .
Od žalosti za njimi
solzice točijo.

Kot biseri se v jutru
te solze zablestě,
in zlati žarki v hipu
spet travice zbudé.

Taras Vaziljev.

Pri materi.

Kot oblački hitrobežni
misli v srcu vstajajo,
kot kosmiči beli, nežni,
v mojo dušo padajo.

Kakor vetreci večerni
misli v duši se bude;
kakor vali neizmerni
mi objemajo srce,

Misli o mladostni sreči
in o koči vrh planin —
pa o materi ljubeči
zlat mi vzbujujo spomin.

Kakor ptica lahkokrila
misli plovejo čez plan — —
Ah, saj tu si, mati mila,
ali nisem več ti znan?

Mokriški.

